

skal anvendes, og den kan sige stærkere eller mindre begrænset — efter hvad den finder rigtigt —, hvortil Midlerne skal anvendes, men naar den har sagt dette, maa det være Administrationens Opgave under Ansvar for Lovgivningsmagten at forvalte Loven efter de Midler, der er stillede til Raadighed paa den Maade, som Loven siger. Hvis man ind i dette Forhold vil blande to Udvalg paa tilsammen 30 Medlemmer, faar man en Tilstand, hvor Administrationen ikke vil kunne handle just i det Øjeblik, da den har størst Handlekraft behov. Paa det nærværende Tidspunkt tror jeg, at man vil erkende, at det vil være ønskeligt, at der kan træffes Afgørelser hurtigt, og derfor mener jeg ogsaa, at i denne Sag vil det være rigtigt, at Lovgivningsmagten, naar nu Fællesudvalgsbehandlingen mellem Tingene tilendebringes, siger, hvilke Midler der skal tilvejsbringes, og hvortil de skal anvendes, fastsætter det paa den Maade, hvorpaa det findes ønskeligt, men at man saa ogsaa lader Administrationen forvalte Loven under sit Ansvar for den bevillende Myndighed. At man herunder baade kan tænke sig at holde Finansudvalgene underrettet og høre deres Raad, naar det skønnes ønskeligt, ja, det er jo en anden Sag, men det vil ikke være det samme som det, det ærede Medlem har foreslaaet paa sine Partifællers Vegne.

Ordføreren (Dalsgaard): Den højtærede Indenrigsminister fremsatte et Par Udtalelser, som, hvis jeg opfattede dem rigtigt, undrede mig noget. Den højtærede Minister sagde med Hensyn til de 6—7 pCt., at naar han i Landstinget ved første Behandling havde udtalt, at hvis han efter at have fra draget Det forenede Dampskibsselskabs formodede Indtægter ved Passagerfart etc. gik ud fra, at Resten skulde beskattes med 7 pCt. var det „overmaade højt“, saa maatte deri ligge, sagde den højtærede Minister, at han mente, at den virkelige Procent maatte blive omkring 7 pCt. Nej, saaledes kan jeg ikke forstaa den højtærede Ministers Udtalelse. Naar den højtærede Minister udtrykkelig siger, at han finder 7 pCt., efter at der er trukket noget fra, at være overmaade højt, er jeg berettiget til at gaa ud fra, at den Procent, Ministeren mener er den rette, ligger under 6, og jeg mener endog, at efter almindelig Sprogbrug maa den ligge i Nærheden af 5; ellers har den højtærede Minister ikke udtrykt sig korrekt efter mit Skøn.

Saa sagde den højtærede Minister, at det ikke er rigtigt, at Flæskeproducenterne har lidt mange Millioner Kroners Tab ved Maksimalprisen, thi selv om den engelske Pris har været højere end Maksimalprisen, saa har den tyske været endnu højere. Ja, det gør ikke Sagen bedre, thi det formindsker ikke Flæskeproducenternes Tab, tværtimod, gaar man ud fra den tyske Pris, bliver Tabet jo meget større.

Med Hensyn til Forholdet mellem den Stilling, vi mener, Finansudvalgene skulde have efter vort Forslag ved Fordelingen af Provenuet af Bidraget, og den Stilling, som de har faaet ved Fastsættelsen af Guldprisen, saa sagde jeg jo selv, at det ikke var den samme Stilling, men de skulde kun tages med paa Raad ved Guldprisens Fastsættelse. Jeg ønskede, de skulde have haft Bestemmelsesret, men det blev ikke gennemført. Jeg nævnedes kun dette som et af Beviserne paa, at man dog jævnlig tager Finansudvalgene med paa Raad eller ved Afgørelser — om det er som bestemmende eller som raadgivende, er noget forskelligt —, men man har dog siden Krigen udbrod ved mangfoldige Lejligheder ogsaa haft Finansudvalgene med som medbestemmende. Jeg tror ogsaa stadig, det er det rigtigste at beholde Finansudvalgene her, men jeg har jo sagt, at det er et Spørgsmaal, der kan forhandles om.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskud til Flæskeproducenterne eller til Majsens kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem for Bornholm (Maegaard). Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det er en uløselig Opgave for Staten at paatage sig at sørge for, at Landbrugets forskellige Produktionsgrene er lønnende; saa var Landbruget heller ikke det „bærende Erhverv“ længere. Men det, vi tager Sigte paa, er jo heller ikke noget i den Retning. Hvad det ærede Medlem for Bornholm gjorde opmærksom paa, og hvad jeg vist ogsaa har sagt tidligere, er, at Landbruget skal skaanes for noget af det store Tab, der er paaført det og paaføres det stadig ved Maksimalprisen. Jeg mente, det var rigtigt at fordele dette Tab paa lidt flere Skuldre. Dette kan ogsaa være Svar til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), men endnu skal jeg sige til dette ærede Medlem, at Venstre har jo i sit Forslag Majsens med mellem de Opgaver, som der kan gives Tilskud til; Majsprisens Regulering har vi jo taget med.